

05/2007

Nr. Operator: 2443

Dosar nr. 2269/95/2007

R O M Â N I A

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentița nr. 1775

Ședința publică de la 07 Mai 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE ÎN ȘEDINȚĂ

Grefier C

Pe rol fiind judecarea contestației formulată de reclamanta S.C. S.R.L. Tg-Jiu, împotriva deciziei nr. 5/18.01.2007, emisă de pârâta D.G.F.P. Gorj.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat reclamanta, prin delegat, prezentă la a doua strigare a cauzei și pârâta, prin consilier juridic

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei, după care tribunalul pune în discuție necesitatea administrării probelor pentru dovedirea contestației reclamantei, respectiv a unei expertize contabile.

Reprezentanta reclamantei arată că înțelege să se judece în cauză pe baza probelor scrise administrate deja și că nu înțelege să solicite efectuarea probei științifice a expertizei, că se impune a se ține cont în cauză de expertiza judiciară-contabilă efectuată în dosarul nr. 544/P/2005, depusă la dosar în copie.

Consilier juridic Marcu Jana, pentru pârâta solicită respingerea contestației, invocând temeinicia și legalitatea actelor de impunere și a deciziei de soluționare a contestației.

TRIBUNALUL

Prin contestația formulată la 12.02.2007, reclamanta S.C. S.R.L. Tg-Jiu, a solicitat ca prin sentița ce se va pronunța să se dispună anularea raportului de inspecție fiscală, încheiat la 06.04.2005, decizia de impunere nr. 18.100/19.04.2005, emisă de pârâta și decizia nr. 5.18.01.2007, emisă în contestația formulată împotriva deciziei de impunere.

Solicită de asemenea, suspendarea executării deciziei de impunere până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În motivarea contestației, arată că prin raportul de inspecție fiscală contestat s-a stabilit că datorează statului impozit pe profit suplimentar ca urmare a faptului că unele cheltuieli înregistrate în contabilitate nu au fost considerate ca fiind deductibile de către organele de control.

De asemenea, ca o consecință a acestor constatări s-a stabilit în sarcina sa și plata unei taxe pe valoare adăugată suplimentară.

Prin decizia de impunere contestată, s-au stabilit obligații fiscale suplimentare: lei ROL, impozit pe profit, plus penalități și dobânzi și lei ROL, T.V.A., plus penalități și dobânzi.

Menționează că a contestat actele sus menționate, iar prin decizia nr. 5/18.01.2007, Comisia de Contestație din cadrul D.G.F.P. Gorj, a hotărât respingerea acesteia ca nefondată.

Reclamanta a atașat la contestație copie de pe decizia contestată, copie de pe rezoluția din 01.06.2006, emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, în dosar nr. 544/P/2005, copie de pe contestația adresată Comisiei de Contestație din cadrul D.G.F.P. Gorj, decizia nr. 37/30.05.2005, emisă de pârâta și decizia de impunere, precum și un raport de expertiză contabilă, depusă în dosarul penal nr. 544/P/2005.

Pârâta depune la dosar întâmpinare, prin care solicită respingerea contestației ca nefondată, arătând că nu are relevanță juridică faptul că, s-a dispus scoaterea de sub urmărirea penală a administratorului societății, în legătură cu faptele penale prevăzute de art. 11 lit. c din Legea nr. 87/1994, că această soluție nu influențează debitele pe care societatea le are de achitat la bugetul de stat.

Susține că pentru deducerea fiscală a cheltuielilor este necesar ca documentele care atestă aceste cheltuieli efectuate să aibă calitatea de document justificativ, ori facturile înregistrate în contabilitate de reclamantă nu au calitatea de document justificativ.

În ședința publică din 07.05.2007, s-a pus în discuție necesitatea administrării unei probe concludente din care să rezulte realitatea în cauză, respectiv o expertiză contabilă, însă reprezentanta reclamantei, a declarat că nu înțelege să solicite o astfel de probă, deoarece a depus la dosar raportul de expertiză contabilă, întocmit de expert ..., în dosarul penal nr.544/P/2005, din care rezultă adevărata situație de fapt.

Tribunalul analizând contestația de față, constată că aceasta nu este întemeiată, urmând să fie respinsă cu următoarea motivare:

Prin decizia de impunere nr. 18.100/19.04.2005 și raportul de inspecție fiscală din 06.04.2005, organele de inspecție fiscală au calculat debite suplimentare în sarcina reclamantei, respectiv c...iei, impozit pe profit; ...iei, majorări de întârziere, impozit pe profit; ...iei, T.V.A. și ...iei, majorări de întârziere T.V.A.

Organele de control au reținut că reclamanta a încheiat cu diverși agenți economici contracte de cesiune creanțe, obiectul contractelor fiind cesiunea unor creanțe deținute de cedent, asupra S.C. Electrica S.A., rezultate în urma procedurilor de compensare.

Conform acestor contracte, valoarea ordinelor de compensare se diminuează cu un discount ca urmare a aplicării unui procent la valoarea ordinului de compensare, facturile fiscale aferente fiind ștornate în cursul aceleiași luni după finalizarea compensării la I.M.I. București.

În baza ordinelor de compensare și ca urmare a facturilor fiscale ștornate de clienți după efectuarea compensării, clienții plătesc către S.C. ... S.R.L. Tg-Jiu, contravaloarea ordinului de compensare, mai puțin cu sumele reprezentând comisionul rămas în contul destinatarului, iar pentru acest comision sunt emise facturi către S.C. S.R.L. Tg-Jiu.

În aceste condiții reclamanta a emis facturi reprezentând avansuri procurare marfă, iar aceste facturi au fost ștornate după finalizarea compensării.

Prin procesul-verbal nr. 4123/15.03.2005, D.G.F.P. Dîmbovița, comunică faptul că în baza ordinelor de compensare S.C. ... S.A. a întocmit și emis facturi fiscale și note contabile de încasare avans, din care a restituit mai puțin cu suma reprezentând prestări servicii, respectiv prelucrări-procesări, pentru care au fost emise facturi către reclamante.

În consecință D.-G.F.P. Dîmbovița a reținut faptul că deși facturile fiscale emise de S.C. ... S.A. sunt pentru prestări servicii, în realitate nu s-au efectuat nici un fel de prestări servicii, sau prelucrări-procesări, suma plătită de către reclamantă reprezentând un comision încasat de S.C. ... S.A., ca urmare a efectuării compensărilor.

Consecința care se desprinde este că prestările de servicii facturate cu cele 19 facturi fiscale nu a avut la bază un contract încheiat între părți, din care să rezulte voința reală a părților, iar operațiunile de compensare au fost efectuate în baza ordinelor de compensare fără a exista obligații de plată reciproce rezultate în urma unor operații comerciale.

Înregistrarea în contabilitate a reclamantei a celor 19 facturi fiscale s-a făcut fără a exista documente justificative prevăzute de legislația în vigoare, respectiv: devize, bonuri, procese-verbale de recepție....

În realitate, așa cum rezultă și din nota explicativă a administratorului reclamantei, s-au desfășurat operațiuni de intermediere, care constau în introducerea în circuitul de

compensare a facturilor, prin care au fost facturate operațiuni care nu s-au desfășurat în realitate, scopul fiind compensarea fără a exista datorii din desfășurarea de activități economice.

De asemenea, se reține că facturile nu conțin toate datele prevăzute de lege, respectiv număr și dată contract sau comandă, date de identificare.

S-a reținut că facturile nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea 82/1991 și respectiv Legea 571/2003, privind Codul Fiscal, astfel că nu pot fi deduse cheltuielile înregistrate în contabilitate.

În legătură cu aspectele referitoare la T.V.A. și majorări T.V.A., au reținut organele de control o diferență suplimentară de T.V.A. de   lei, aferentă facturilor de comision analizate mai sus, din care a fost scăzută suma de   lei, recuperată.

Reclamanta a contestat decizia de impunere, iar prin decizia nr. 5 din 18.01.2007, Comisia de Contestații a respins contestația ca nefondată.

În fața tribunalului, reprezentanta reclamantei a declarat că nu înțelege să solicite administrarea altor probe, că se poate pronunța o soluție în baza actelor depuse la dosar și a raportului de expertiză depus în copie care a fost efectuat în dosarul penal de către expertul

Tribunalul apreciază că expertiza întocmită în dosarul nr. 544/P/2005, reprezintă o probă extrajudiciară administrată fără respectarea principiului contradictorialității, astfel că atâta timp cât toate părțile implicate în litigiu nu sunt de acord cu concluziile acestuia și nu își exprimă acordul cu privire la această probă pentru a fi luată în considerare, va fi înlăturată.

Conform art. 1169 C. civil, cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească.

În speță, reclamanta este cea care face o propunere înaintea judecății, invocând faptul că actele emise de organele fiscale sunt neîntemeiate, astfel că are obligația legală de a dovedi susținerile sale.

Consecința care se desprinde este aceea că atâta timp cât nu au fost combătute actele de inspecție fiscală și decizia de soluționare a contestației formulată împotriva deciziei de impunere, există prezumția că aceste acte reflectă realitatea, iar contestația va fi respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Respinge ca nefondată contestația formulată de reclamanta S.C.   a S.R.L., cu sediul în Tg-Jiu, Str. Comuna din Paris, Nr. 13, înregistrată la O.R.C. de pe lângă Tribunalul Gorj, sub nr. J18/106 din 11.02.2004, C.U.I. R 16129967, împotriva deciziei nr. 5/18.01.2007, emisă de pârâta D.G.F.P. Gorj, cu sediul în Tg-Jiu, Str. Siretului, Nr.6, Județul Gorj, a deciziei de impunere nr.18100/19.04.2005 și a raportului de inspecție fiscală din 06.04.2005, încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. Gorj.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică din 07 Mai 2007, la Tribunalul Gorj.

Președinte,

Greșter,

Red.E.P./C.C.
4 ex./28 Mai 2007

